

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣΟ Γιάννης κι' ο Μαρκής
μιλούνε κι' άπορεῖς.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
ἀλλ' οἷον δράμα πικρὸν !
Ἄντ' ἰς πόπεριμέναμε ν' ἀναστήθῃ τὸ Κράτος,
ἀναστήθικανε, Μαρκῆ,
τοῦ Βενιζέλου τιμωροὶ
ὁ Γούναρης κι' ὁ Στράτος
καὶ οὗτοι τοῦ δοξάσαντος ἡμᾶς καὶ δοξασθέντος,
τ' ἀλλάξαν τὸν ἀδόξατο δι' ἀνακοινωθέντος.

Ψάλλω μετὰ φαιδρότητος
λοιπὸν στὸν Ἀναστάντα :
Πέπλος οὐδετερότητος
ἐκάλυψε τὰ πάντα
κι' αἶφνης ἐν μέσῳ τοῦ φωτὸς πυκνὸ σκοτάδι γένηται
κι' οὔτε ἡ Σμύρνη φαίνεται
οὔτε τὰ Δαρδανέλλια
παρὰ ἡ κάλπες μοναχὰ
καὶ μέσ' τοῦ Βάλτου τὰ χωριὰ,
τοῦ Στράτου τὰ κοπέλια.

Σ' ὥρας ὀνείρων καὶ σκοπῶν,
ἀγὼν ἀνέτειλε καλπῶν
ἀντ' ἰς ἐκστρατεία
καὶ πάσχα μέγα καὶ τεργνὸν γιὰ τὴ φανλοκρατία,
πάσχα γιὰ τοὺς προσβεύοντας
τὴν πρώην ἀσσοτείαν,
πάσχα γιὰ τοὺς νηστεύοντας
ἐπὶ πενταετίαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν κι' ἐμεῖς μονάχα Γιάννη,
Λευτέρην καταργήσαντες
καὶ δρᾶσιν μὴ θελήσαντες
θὰ μείνουμε στὴν πλάνη.
Μὲ τὸ Ἀναστάσεως τ' αὐγὰ
μεθ' ὅλων θ' ἀγαπήσουμε,
ἀλλὰ θαρρῶ πῶς θὰν' ἀργὰ
ὅταν θὰν τὸ χτυπήσουμε.

Χριστὸς ἀνέστη ἔλεγαν νὰ κάμουμε στὰ μέση
πρὸ πόδος προαπώνιος καὶ λογισμὸς μᾶς φέρει
κι' ἐν ταῖς σάγκαις πώπλέαμε στὴν αἰσιοδοξία
μπροστὰ σου γὰ βογκόλακα βλέπεις τὸν Εὐτάξια
τὸ Μπαλτατζή, τὸ Γούναρη, τὸ Στράτο, τὸ Βοζίκη
κι' ὁ μύλος μας ἐγύρισε
κι' ἡ ἀνοιξὶς ἐμύρισε
κι' ἐβγήκαν οἱ τζίτζικοι.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν κι' ὁ Ἄδης ἐνεκρώθη
ὅπως ἐνεκρωθήκανε κι' οἱ ἐθνικοὶ σου πόθοι.

Πετάξαν' ἡ καλὲς στιγμὲς.
Πάει κι' ἡ Σμύρνη κι' ὁ Τσεσμὲς
πᾶν καὶ τὰ βιλαέτια,
καὶ τώρα κακομοίρη μου σῶμείναν' τὰ σεκλέτια.
Σῶμείναν' ἡ κυβέρνησες κι' ἡ ἐκλογὲς ποὺ θέλεις
καὶ ὁ εὐσχήμων βουλευτὴς Ἡλίας ὁ Τσετσέλης.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν. Ὑμῶ τὸν ἀναστάντα
ἀλλὰ θαρρῶ πῶς ἄκουσες τὴν ἄλλη προπαγάντα,
κι' ἂν πηγες κι' ἔκαμες ἐχθροὺς τὸν Ἀγγλο καὶ τὸ Γάλλο,
νὰ ξέρης παληομασκαρᾶ
πρῶτο π' ἀρχίσουν τὰ πυρὰ
πῶς στόχο στὸ κανόνι τοὺς ἐσένανε θὰ βάλλω.
Κι' ἂν γιὰ νὰ λείψης τὸ χακὶ
μᾶς ἄλλαξες πολιτικὴ
καὶ μοῦ τὸν ἀπομάκρυνες, σκυλὶ, τὸν Βενιζέλον,
ἐσὺ θὰ εἶς ὑπεύθυνος σ' ὅ,τι συμβῇ στὸ μέλλον.

Νὰ εἶσαι παραβέβαιος πῶς ἔπεςες σὲ γκάφα
κι' ἐχόλασες τὰ ὄνειρα τοῦ Ἔθνους, Καϊάφα !
Καὶ ἂν ἐσὺ κι' ὁ Γούναρης κι' οἱ ἄλλοι συνέταιροι
κατέχεστ' ἀπὸ πανικὸ
καὶ στέρνετε τὸ ἵππικὸ
νὰ πιάστε τὸ Λευτέρη,
ὅλα θὰν τὰ πλερώσετε ταχέως, φανλοκράτες
ποῦρθετε μέσ' τ' ἀμπέλι του νὰ γένετε ντραγάτες.

Γ. — Χριστὸς ἀνέστη. Φέρνε μου νὰ τρώω καὶ νὰ πίνω.
Τὰ πάντα συγχωρήσωμεν
καὶ δεῦτε προσκυνήσωμεν
τὸν αἶν Κωσταντῖνο
ποῦ σώους διεφύλαξεν ἡμᾶς καὶ ἀκεραίους
καὶ τώρα πᾶ δὲν ἔχωμεν περισπασμοὺς μοιραίους
ἀλλ' ἐν χερσὶ ὑπάρχοντες τῆς νέας ἐξουσίας
οὐδέτεροι θὰ μένωμεν μέχρι ἀναισθησίας.

Χριστὸς ἀνέστη ! Φέρνε μου αὐγὰ νὰ ξεφλουδίξω
κι' αὐτὰ τ' ἀκούω βερσεσὲ καὶ δὲν τὰ χαμπαρίζω.
Ἐγὼ τὰ πάντα συγχωρῶ
καὶ παντελῶς ἀδιαφορῶ
τὶ τρέχει ἐν τῷ μέσῳ.

Μόνο χακὶ νὰ μὴ μοῦ πῆς ἐμένα νὰ φορέσω
καὶ θέλεις μὲ τὸ Γερμανὸ, θέλεις μὲ τὸν Ἰγγλέζο,
θὰ μ' εὖρης προθυμώτατον καὶ μὲ τοὺς δυὸ νὰ παίζω.

Δὲν θέλω νὰ μοῦ λὲς ἐμὲ
γιὰ Λάρδανο καὶ γιὰ Τσεσμὲ,
οὔτε γιὰ Κούδρους ποῦ βαστοῦν μαχαίρες μαυρομάνιες.

ἸΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΙΕΥΘΥΝΟΥ
γιάτι αὐτὰ ν' ἀκούω θέλω,
τώρα ποῦ ἡσυχάσαμε ἀπὸ τὸ Βενιζέλο.

Μ.— Οί Ρώσοι όμως σφάζονται γενναίως στα Καρπάθια.
Γ.— Καί τι σέ μέλλει; Τώρα πιά χροιάζεται ἀπάθεια
εἰς ὅ,τι νά συμβαίνει.
"Ἄλλως τε μέσα στοὺς λαοὺς, τί αἷμα λὲς πῶς μένει;
Σταγῶνες ὑπολείπονται. Σταλὰ δὲν θ' ἀπομείνῃ
ὅταν οἱ Καίσαρες θὰ βγοῦν νά γράφουν τὴν εἰρήνη.
Καὶ τῶρ' ἂν θέλῃς φέρε μου πένα καὶ καλαμάρι
νά γράψω τ' Ἀναστάσιμο ἐπίσημο τροπάρι:

Χριστὸς ἀνέστη! ὦ ἀνθρωπότη,
ποῦ στέκεις σοῦξο μπροστὰ στὰ στέμματα!
Γιὰ τὴν ἀνάστασι τοῦ Ζωοδότη
βάφε τ' αὐγά σου μέσα στὰ αἵματα.

Χριστὸς ἀνέστη. Γιορτάζουν ὅλα
τῆς ἀνθρωπότητος τὸ Λυτρωτὴ.
Ἀεροπλάνα καὶ τηλεβόλα
στὸν κόσμον φέρνουνε τὴν ἐορτὴ!

Τὶ Πάσχα εἰρήνης κι' ὀλόχαρες μέρες
μᾶς φέρνουν τὰ Εὐρώπης ἢ δυὸ προπαγάντες!
Ἡ τράπεζα γέμει ὀβίδες καὶ σφαῖρες!
Τρυφήσατε πάντες!

ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΘΟΣ

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος κι' ἐφέτω πρὸς τὸ πάθος,
στὸ δρόμο συναισθάνθηκε τὸ φοβερό του λάθος
πῶς ἦρθε κι' ἐθυσίασε ἀδίκως μιὰ Θεότη
ἐπὶ τοῦ ξύλου τοῦ Σταυροῦ γιὰ τὴ βρωμάνθρωπότη!

Καὶ ἔλεγεν ἐν τῇ ὁδῷ στοὺς δώδεκ' ἀποστόλους:
«Τεκνία μου εἰρηνικά,
βαδίζετε προσεχτικά.
προσέχτε τ' ἀερόπλانا καὶ βάρδ' ἀπὸ τοῦ στόλους.»

Λέγει αὐτῷ ὁ Φίλιππος «Κύριε καὶ Θεέ μου
εἰπὲ καὶ γνώρισον ἡμῖν τὸν πταίστην τοῦ πολέμου.»
Καὶ ἀπαντᾷ τὸ δίκαιον τοῦ Θεανθρώπου στόμα:
«Τοσοῦτον χρόνον μετ' ἐμοῦ,
τὸν αἴτιον τοῦ σκοτωμοῦ
οὐκ ἔγνωκας ἀκόμα;
Ἀμὴν, ἀμὴν, λέγω ὑμῖν ὅτι ὁ φέρων στέμμα,
αὐτὸς τὴν ἀνθρωπότητα κατέπνιξεν εἰς αἷμα
κι' αἰσχύνεται κυττάζοντας πῶς τὸν σταυρόν μου πέρνει
καὶ δι' αὐτοῦ τὸν ἔλεθρον στήν οἰκουμένη σπέρνει!»

«Ἐγείρεσθε τεκνία μου λοιπὸν καὶ γρηγορεῖτε
ὅτι παντοῦ πυρόβολα χριστιανῶν θὰ βρῇτε.
Κι' ἂν ἔλεγα κι' ἐδίδασκα ἀλλήλους ν' ἀγαπάτε,
δὲν ξέρω τώρα τί νά πῶ!
Ἄν ἐμπιστεύεστε τὸν Πῶ,
μὲ τὴν Ἀντάντ νά πάτε.»

«Ἄν ὅμως συμπεραίνετε πῶς ἡ Ἀντάντ θὰ χάσῃ,
ἀπὸ τὰς πύλας τ' οὐρανοῦ
βοηθήσετε τοῦ Γερμανοῦ
τὸν κόσμον νά χαλάσῃ.»

«Ἐξίσταμαι καὶ ἀπορῶ
κυττάζοντας σὲ τί χορὸ
ἐφτάσανε τὰ πράγματα,
καὶ πῶς ἐκαρποφόρησαν τὰ τόσα μου διδάγματα!

Θεοῦλη μου πῶς μᾶς βαστάς!
Σὺ θ' εἶς πάντα ὑποστάς
καὶ σταυρωθεὶς καὶ ἀναστάς
καὶ ἀνελθὼν ἐν οὐρανοῖς πλησίον τοῦ Πατρὸς σου
τοῦ ἐν νεφέλῃ κούφῃ.
βλέπε ποῦ κι' ἡ θρησκεία σου κι' ὁ τίμιος Σταυρὸς σου
γινῆκαν κλωτσσοκουφί!

ΕΝΤΑΦΙΑΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Πέντε χρονάκια πέρασαν σὰ νᾶτανε μιὰ μέρα
π' ἀσκώθη σ' Ἐπανάστασι τὸ κράτος πέρα, πέρα,
κι' ἀπὸ τὸν ὕπνο τὸ βαθὺ
βγήκε Λαὸς μὲ τὸ σπαθὶ
κι' ἔδιωξε τὸ σκοτάδι.
Εἶδαμε φῶς ἐσπερινὸ,
ἀνέφελον τὸν Οὐρανὸ
κι' ἐβγήκαμ' ἀφ' τὸν Ἄδη.

Βγήκε Λαὸς μὲ τὸ σπαθὶ τὰ σύμπαντα συντρίψας.
Βγήκε ἀνάστασιν ζητῶν
καὶ μοῦρες τῶν φαυλοκρατῶν
ἐπὶ Γ ο υ δ ί ο υ τρίψας.
Καὶ τέλος μὲ ταχύτητα, βαθὺν τὸν λάκκον σκάψας
καὶ παλαιοκομματικούς ἀνεξαίρετως θάψας,
μὲ παιδικὴν ἀφέλειαν ἐπίστεψ' ὁ καϋμένος
πῶς θάμπῃ στήν ὁμόνοια
κι' ἀπὸ καινὰ δαιμόνια
πῶς θὰν' ἀπηλλαγμένος.

Ἄλλ' οἱ ὀρχαῖοι δαίμονες τοῦ ταλαιπώρου κράτους,
καὶ μέσ' ἀπὸ τὸν τάφο τους κουνούσαν τὴν ὀρὰ τους,
ποῦ ἔξαφνα ἓνας σεισμὸς ἀπάντεχος ἐγίνῃ
κι' οἱ τάφοι ἠνεώχθησαν κι' ἠγέρθησαν ἐκεῖνοι
ποῦ ἔχουν ὀπωδήποτε κι' αὐτοὶ τοὺς θαυμαστάς των
καὶ προσπαθοῦν νά πιάσουνε
καὶ νά ἐνταφιάσουνε
τοὺς ἐνταφιαστάς των!

Τώρα λησμονηθήκανε
καὶ πᾶν' οἱ πέντε χρόνοι.
Ἐματαναστηθήκανε
οἱ παλαιοὶ δαιμόνοι
καὶ μᾶς παρουσιάζονται μ' ἀγγέλου προσωπίδα
καὶ πάλιν διαθέσιμοι νά σώσουν τὴν πατρίδα!

Οὐαὶ ὑμῖν ὑποκριταὶ
διαλοκουβεργῆται!
Πῶς δὲν ἀλλάζετε ποτὲ
ποιὸς ἀπὸ σᾶς τ' ἀρνείται;
Ποιὸς ἀπὸ σᾶς εὐρέθηκε νά ὑποβοηθήσῃ
τὸ Κράτος ἂν ἐπρόκειτο στήν πρόοδο ν' ἀντίσῃ;

ὦ ποῦ νὰ μὴ δουρήσετε!
Ἔσεῖς θὰ προσαρτήσετε
στὸ Κράτος βιλαέτια;
ἢ πρῶτα θὰ πασχίσετε
νά ἐξοικονομήσετε
τοῦ φίλους μὲ ρουσφέτια;

Ἔσεῖς γεννήματα καλπῶν, πολιτικοὶ κορραῖοι,
θὰ πᾶτε διπλωματικά νά μπλέξετε τὸ Γρέϋ;
Ἔσεῖς θὰ συζητήσετε μὲ τῇ Διπλῇ κι' Ἀντάτες,
ποῦ μοναχὰ γιὰ ἐκλογὰς
ξέρετε χίλιες μαστοργιὰς
κι' ἐκεῖ σᾶς παραδέχομαι σπονδαίους διπλωμάτες.

Ἄν τῆς Ἑλλάδος ὁ Θεὸς ἔστειλε τὸ Λευτέρη
σὲ δούλους καὶ σ' ἐλεύτερους τὴ λευτεριά νά φέρῃ,
μομέντο δὲν ἐπάψετε νά μοῦ τὸν κατακρίνετε
ὅσο ποῦ τὸ πιτύχετε νά τὸν ἀπομακρύνετε,
ἀλλὰ οὐκ ἔσε' ὁ δαίμονες! Πάλιν θὰ θῇ δουλοπλοῦς
νὰ σᾶς συντρίψῃ στὴ στιγμή
ὅταν εἰσὶν ἐκείνοι.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΤΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΝΕΤΕΙΟ ΑΗΘΟΥΣΗΣ

ΧΟΡΙΑΤΗΣ

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΣΤΡΑΒΕΣ ΙΔΕΕΣ

Έγεννήθηκαν ή σκέψεις
στο μικρό μου το κεφάλι,
αν το Πάσχα μεταλάβουν
οί γνωστοί της Γης Μεγάλοι
Τσάρος, Κάρτερ, Φραγκίσκος,
και λοιποί που διευθύνουν,
και για κέφι τους στον κόσμο
ποταμούς αίμάτων χύνουν.
"Η χορτάτοι μ' αίμα μήπως
απ' τον άδικον άγωνα
δέν μπορούν να καταπιούν
Μεταλήψεως σταγόνα;

Για τα αυγά βαφή θα πάρουν
ή λευκά κι' αυτά θ' άφίσουν;
γιατί ξέρουν σαν τα πιάζουν
μ' αίμα πώς θα κοκκινίσουν.
"Ετσι κάνοντας κερδίζουν
της βαφής των τη δαπάνη,
αγοράζουνε μπαρουτι
και το χρήμα τόπο πιάνει!

"Αρα γε «Χριστός Άνέστη»
μεταξύ των δέν θα 'πουνε;
άσπασμόν δέν θ' ανταλλάξουν
για τους τύπους, μη χαθούνε;

"Αμ' άρνί δέν θα σουδίσουν
έτσι για καλό των χρόνων!
ή να μη τους 'πουν βαρβάρους
δέν θα κάνουν ζήλου φόνον;

— "Όσοι τέτοιες σκέψεις κάνουν
τώρα πες κορμιά χιλιάδες,
τα πατούν για να 'ψηλώνουν
οί τρανοί της Γης φονιάδες,
μουπελιά φωνή 'στ' αὐτί μου,
φύλλους 'στ' άχυρα γυρεύουν·
δείχνουν με σταδές ιδέες
τα μυαλά τους πώς σαλεύουν!

CHEF

ΛΕΙΒΑΘΙΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ

Ο ΑΔΗΛΩΤΟΣ

"Ενας αδήλωτος αίσθηματίας
που δίχως έγνοιες περιπατεί,
έλειψ' ο φόβος τσ' επιστρατεύας
και για πολέμους μάς συζητεί.

Τι πατριώτης! Πόσο αξίζει!
Ν' άκούση πόλεμο έχει μανία.
"Όλο το αίσθημα τσ' ξεχυλίζει
με τη συζήτησι στα καφενεία.

Λέει, τα όνειρα μη τα ξεχνάτε!
Πρέπ' ή 'Ελλάδα ν' άναμιχθῇ!
Και όμως, τρέμει και δέν κοιμάται
μήν ο Λευτέρης άναστηθῇ.

Λέει ν' άρπάξῃ τῇ μπαγιονέτα
και να πετάξῃ ψηλά....έκει.
"Αλλ' αν άκούση και τὴν τρουμπέτα,
θα γένη κίτρινος σαν το χαλί.

Η ΧΡΙΣΤΙΑΝΕΣ

Τρεῖς φιλονάδες χριστιανές
θαλμένες στην έντέλεια
έπαινε ν' άκούσουνε
τά δώδεκα 'θαγγέλια.

Μα τα πενταφυλλένια τους
και φῖνα τους αὐτάκια,
επρόσεχαν κι' άκούανε
τά τρυφερά λογάκια
πώλεγε, όχι ο παπάς
μήτε κι' ο μαυρός 'πάσης,
παρ' ένας τετραπέτατος
των καρδιών άντάρτης.

ΛΕΙΒΑΘΙΝΟΣ

Η ΠΟΛΙ

(Τὸ Σονέττο ἐτοῦτο ἂν ἤθελε ἔχω τὰ σχετιὰ καὶ
τὴν ἐλευθερίαν, θὰ τὸ ἀφιέρωνα εἰς τὴν Α. Υ. Τ.
Χ. Υ. Α. Τ. Κ. Π. Γ.)

Δέν ἔσωνε ἡ Ἑλλάδα μὰς μονή
... τὴν Πόλιν γὰρ νὰ πάρῃ.
Κι' ἀφοῦ τὴν καταφέραμε διπλῇ,
τὴν κράζουν στὰ Μπουγάζια γὰρ φανάρι.

Ἀπάνου κάτου καὶ γὰρ ψαρτικῇ
τὸ ἱστορικὸ νὰ ψάλλῃ τὸ τροπάρι
«Τῇ Ὑπερμάχῳ» κι' ἔτσι λάου—λάου ἐκεῖ
Μὲ τὴν Ἀντάντ ἡ Ἀρκοῦδα νὰ μπουναῖ.

Καταναυμένη Πόλι, τ' εἶνε τοῦτα;
(Ὅπου γὰρ Σὲ τὸ Γένος αἰῶνες τρέμει...)
—Γὰρ ἑνὸς Ψευτομεσσία τῇ μεσιτεῖα;

Καὶ γὰρ μπαξίσι λίγη Μικρασία;
Βγαίνοντας ἀπ' τοῦ Τούρκου τοῦ Χαρέμι;
Νὰ γίνῃς τοῦ Χοχόλου Μαντενοῦτα;

Μικέλης Ἀβλιχος.

Σ. Ζ.

Σέβομαι, Μικελάνη μου, τοσὺ στίχους ποῦ μοῦ στέρνεις
γιατὶ, τιμὴ στὸ φύλλο μου τὴν τέχνη σου μοῦ φέρνεις.
Ἄλλ' ἐνταῦθα καὶ μοῦ χαλᾶς ὅλη μου τὴν οὐσία,
κοιτάζον· Βενιζέλαρο νὰ λὲς ψευτομεσσία!

ΠΟΛΕΜΟΣ

Πάλιν ἐκ νέου πόλεμος κι' αἱματηρὰ κραιπάλη!
Πάλιν μητέρων δάκρυα καὶ στεναγμοὶ καὶ γόοι.
Θρήνοι γερόντων, ὀρφανῶν καὶ σκοτωμιοὶ ἄθροοι.
Ἄρκοῦν, ἄρκοῦν οἱ στεναγμοὶ κι' ἡ φρικαλέα πάλη!

Εἶναι γεμάτ' ἡ χώρα μὰς μὲ θραύσματα κοκκάλων
κι' εἰσέτι δέν ἐστέγνωσαν ἐκ τῆς ροῆς αἱμάτων,
παντοῦ ἀκόμη ἀντηχοῦν οἱ θρήνοι τῶν θυμάτων
καὶ ἀπαισίως πλήττουσιν αἱ συμφοραὶ τῶν ἄλλων.

Οἱ δυστυχεῖς καὶ ἄθλιοι γυρίζουν εἰς τὸν δρόμον,
ἄλλοι στεροῦνται τῶν ποδῶν, ἄλλοι δέν ἔχουν χεῖρας,
ἄλλοι θρηγοῦν τὰ τέκνα τῶν τῶν σφάγια τῆς Μοίρας
καὶ ὅλοι συναισθάνονται τὸν ἐκ πολέμου τρόμον.

Φρικτὴς ὁδὺνης στεναγμὸς καὶ πάλιν θὰ προκύβῃ
ἐὰν ἡ βῆξις ἐκραγῇ ὡς κεραυνὸς βραγδαῖος.
ἂν ὁ κτηνώδης πόλεμος ἐμπέσῃ λυσσαλέος
νεφέλη ἀθλιότητος τὸν τόπον θὰ καλύβῃ.

Φρίττει ὁ νοῦς νὰ τὸ σκεφθῇ, τρομάζει κι' ἡ καρδιά
ἀπὸ θαρρὺ συναίσθημα τοσαύτης δυστυχίας.
Παντοῦ ὁδῶναι, κοπετοί, κραυγαὶ τῆς κοινωνίας,
ὀλέθρου σάβανον πυκνὸν, καταστροφαί, πένι·!

Π. Ι. Μ.

ΚΑΒΟΥΡ—ΚΑΒΟΥΡΟΙ

Εὐρωπαῖοι, Ἀσιαῖται,
Αὐστραλαμερικανοί,
ὅπου δῆποτε κι' ἂν πᾶτε
εἰς τῆς Γῆς ὅλα τὰ μέρη,
«Ὁ Καβούρ» λέν τὸ Λευτέρη
ὅλοι τοὺς μῆς φωνῇ.

Τάκουσαν κι' οἱ κυβερνῆται
τῆς ἀρχαίας ἐποχῆς
κι' ἀπ' τὴν τρύπα τοὺς ἐβγῆκαν
κι' ἤλθαν ἐπὶ τῆς Ἀρχῆς
καὶ μᾶς λένε μετὰ θράσους
μὲς σ' αὐτὸ τὸ νταβατούρι,
«ἂν Καβούρ εἴν' ὁ Λευτέρης
εἴμαστε κι' ἐμεῖς...καβούροι»

Χ.

ΤΟ ΧΕΛΙΔΟΝΙ

Νὰ τὸ πρῶτο χελιδόνι.
Τὴ χαρμὺν σὺν πτερά !
Τὴ γαλάνην μᾶς σκορπίζει,
τὴ γλῶσσά σου μᾶς κυττά !
Περίττὸ νὰ πῶ τί θέλει
μὲ τὸ σῖν ποῦ περαπατεῖ.
Ἄνοιξις γλῶσσά σουρίζει
καὶ...φωλῶν κι' αὐτὸ ζητεῖ.

ΚΡΙΜΑ

Κρίμα ποῦς' ὦραία,
μᾶγισσα στὸ βλέμμα
μὲ τὴ νηδὴν στέμμα
τῇ σπαρταριστῇ!

Κρίμα τῇ μορφῇ σου
τόσο νὰ 'παινᾶνε
κι' ἡ καρδιά σου νᾶναι
κόλασι σωστῇ!

Κόσμο νὰ κολάζῃ,
κόσμο νὰ παιδεύῃ
ποῦ ἄμην γυρεύει
μὰ παρηγορᾷ!

"Ὡχ πεντάμορφή μου
νᾶσουνε γερῇ!
μὲ τὸ φακινάκι
καὶ μὲ τὰ γαλάρια
κι' ὅχι διαβολάκι
νὰ περνᾷς... σὺν ἡλῷ

ΤΟ ΣΙΓΜΑ

ΣΤΗΝ ΕΙΚΟΝΑ ΣΟΥ

Τὴν εἰκόνα σου σὰν βλέπω τὴν γλυκεῖαν,
τὰ περασμένα χρόνια μοῦ θυμίζει
κι' ἀκτίνες μῆλός ζωῆς ἀχνόσκορπίζει
πώχάθηκε γὰρ μέγανε ταχεῖα!

Τῆς ματιᾶς σου τὴν οὐράνια μαγεῖαν
σὰν κυττάζω, τὴν καρδιά μου κατασχίζει
καὶ τὸ νοῦ μου μαύρη σκέψι βασανίζει
ποῦ θυμῶμαι τὴν παλῆά μου εὐτυχίαν.

Τὴν εἰκόνα σου κυττάζω καὶ στὰ στήθεα
κάποιοι πόνοι μου παλῶς ξαναγεννῆται
κι' ἀπ' τὰ στήθη μέσ' τῇ σκέψι μου πλα-
(νέται)
καὶ γυρεύω ἀπ' τὸ βλέμμα σου βοήθεια.
Μὰ τὸ βλέμμα σου ἐκεῖνο μ' ἀντικρύζει
καὶ καμμιὰ παρηγορᾷ δέν μοῦ χαρίζει!

Π. Β.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΠΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Ἐπειδὴ παρὰ πολλοῖς τῶν ἐνταῦθα
ἐγεννήθη ἡ ἀπορία, διατὶ δὲ τῶς δῆμαρ-
χος Ἀργυστοῦ κ. Σ. Κοσμετάτος
πρόβῃ εἰς δηλώσεις φιλίας πρὸς τὸν
κ. Βενιζέλον καὶ τί ἐκ τῶν δηλώσεων
τούτων θὰ προκύβῃ εἰς τὴν τοπικὴν μὰς
πολιτικὴν, δημοσιεύομεν ἀπόσπασμα
ἐξ ἐπιστολῆς πρὸς φίλον τοῦ «Ζιζανί-
ου» στενῶτατα πρὸς τὸν κ. Κοσμετά-
τον συνδεόμενον.

Καὶ γράφει ὁ κ. Κοσμετάτος μετὰ
ἄλλων καὶ τὰ ἐξῆς: «Πρὸ καιροῦ εἶχα
σχηματίσει τὴν πεποιθῆσιν ὅτι ὁ μόνος
ἄνθρωπος εἰς ὃν δύναται νὰ ἀποβλέ-
ψῃ τις μετ' ἐμπιστοσύνης διὰ τὸ καλὸν
τοῦ ἔθνους μὰς εἶναι ὁ Βενιζέλος.

Μὲ συνεκράτει ἐν τούτοις ἡ σκέψις,
ὅτι πιθανὸν ἡ δῆλωσις φιλίας πρὸς αὐ-
τὸν νὰ παρεξηγηθῇ ὅμα ὅμως ὁ φό-
βος οὗτος ὡς ἐκ τῆς ἀποχωρήσεως του
ἐκ τῆς Ἀρχῆς ἐξέλπειν, ἐσπευσά νὰ
μεταβῇ παρ' αὐτῇ καὶ τῇ δηλώσω φιλί-
αν ἀνεπαύλακτον.

Ταχθεῖς παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Βενι-
ζέλου, οὐχὶ ἐξ ὑπολογισμοῦ τινος ἢ
προηγούμενης συνεννοήσεως ἀλλ' ὅπως
αὐθορμήτως, οὐδεμίαν ἀπολύτως ἀξι-
ωσιν ἡγεῖρα ἢ θὰ ἐγείρω σχέσιν ἔχου-
σαν μὲ τὸν διακανονισμόν τῶν ἐν Κε-
φαλληνίᾳ πολιτικῶν πραγμάτων.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἄς καγόνισῃ ταῦτα
ὅπως ἤθελε νομίσει δι' αὐτὸν συμπερὶ-
ρον, ἐγὼ δὲ ὡς ἀπλοῦς στρατιώτης θὰ
ἀγωνισθῶ ὑπὲρ τῆς κατισχύσεως τῶν ἰ-
δεῶν του.

Ἡ προσχώρησις μου ὅθεν παρὰ τῇ
κ. Βενιζέλῳ, δέν πρέπει νὰ ὑποτεθῇ ὡς
ἔχουσα ἄμεσον ἐπακολούθημα τὴν ὑπο-
βολὴν ὑποψηφιότητός μου εἰς τὰς προ-
σεχεῖς βουλευτικὰς ἐκλογάς. Τοῦτο μό-
νον δύναμαι νὰ εἶπω, ὅτι θὰ καταβάλ-
λω πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς
ἐπικράτησιν τῶν ἀρχῶν τοῦ Βενιζέλου
καὶ τοῦτο ἐν τῇ πεποιθῆσιν ὅτι οὕτω
πράττων, ἐξυπηρετῶ εὐσυνειδήτως τὰ
πραγματικὰ τῆς πατρίδος συμφέροντα.»

Φίλε κ. Μολφέτα.

Ἐπειδὴ ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἀ-
νηγγέλθῃ εἰς προηγούμενον τοῦ «Ζι-
ζανίου» φύλλον ἡ ἐκ μέρους μου ἀ-
ποστολὴ συγχαρητηρίου τηλεγραφήμα-
τος πρὸς τὸν κ. Γούναρην εἶναι ὀλί-
γον... ἀμφίβολος, αἱ δὲ ἡμέραι πονη-
ραὶ εἰσι, κρίνω ἐπ'ἀνάγκης νὰ σᾶς στεί-
λω ἀντίγραφον τοῦ τηλεγραφήματος ἐ-
κείνου καὶ μερικὰς ἐξηγήσεις, μὲ τὴν
παράκλησιν ἵνα καταχωρίσῃτε τὴν πα-
ροῦσαν εἰς τὰ προσεχῆς φύλλον.

Τὸ μὲν λοιπὸν τηλεγράφημα εἶχεν
ὡς ἐξῆς:

Γούναρην. Πρόεδρον Κυβερνήσεως
θήνας.

«Ἀναρρῶντ' ἡς Κυβερνήσει χαίρε
τίς εἰς ἐπισημοῦς ἀποστολὰς καὶ ἐπὶ
ἀντιπροσώπων τῆς ἀρχαίας καὶ τῶν συμ-
φερόντων ἑθνεῶν καὶ λαῶν.
Ἐργασθε κτλ. ἀποσύντης.»

Ἀπέστειλα δ' αὐτὸ πρῶτον μὲν διό-
τι συνδεόμενος δι' οἰκογενειακῆς φιλί-
ας πρὸς τὸν κ. Γούναρην καὶ πλέον

ἢ ἀπαξ λαδὼν ἀφορμὴν νὰ ἐπισκεφθῶ αὐτὸν ἐν τῇ ἐν Πάτραις δικηγορικῇ γραφείῳ του χάριν δικαστικῶν υποθέσεων, εἶχον στοιχειῶδες καθήκον κοινωνικὸν νὰ συγγαγῶ αὐτόν.

Δεύτερον δὲ τὸ καὶ σπουδαιότερον, διότι αἱ ἰδέαι ἐν γένει αἱ πολιτικαὶ ὑπὸ τῶν ὁποίων ἐμφορεῖται ὁ κ. Γούναρης καὶ ἰδιαίτερος ἡ πολιτικὴ ἦν μὲ ἀξιοθαύμαστον ψυχικὸν σθένος ἐν μέσῳ τῶσαν ἀντιξέων περιστάσεων ἀνέλαβε νὰ χαράξῃ διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει τοῦ συγκλονισθέντος τὸν Ἑλληνισμὸν ὁλόκληρον ζήτηματος τῆς ἐξόδου ἡμῶν ἐκ τῆς οὐδετερότητος, ἀνταποκρίνονται καὶ πρὸς τὰς ἰδικὰς μου πεποιθήσεις, τοῦλάχιστον ὑπὸ καθαρῶς πολιτικὴν ἐποψίν, καὶ ἐπομένως εἶχον ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσω ἀνεκδοκίμως, ὡς συνειθίζω τὴν ἐπιδοκιμασίαν μου, διότι διὰ τῆς ἀνόδου αὐτοῦ ἐπὶ τὴν Ἀρχὴν αἱ ἰδέαι καὶ ἡ πολιτικὴ του θὰ ἐτίθεντο εἰς ἐφαρμογὴν πρὸς μεγάλην ὠφέλειαν τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Λαοῦ.

Θὰ ἦτο θεδαίως ἀνάγκη εὐρυτέρως τινος ἀναλύσεως τῶν τελευταίων τούτων, διὰ τὴν ὁποίαν ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ἐλπίζω ἐπὶ τὸ ἀγαπητὸν «Ζιζάνιον» θὰ θελήσῃ νὰ μοὶ παραχωρήσῃ τὰς στήλας του.

Με ἀγάπην

Κ. Ν. ΔΕΣΤΟΥΝΗΣ

ΣΤΗΛΗ ΕΥΘΥΜΩΝ

ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

«Ὁ ἀφελὴς φίλος μου, ὁ ὁποῖος ἐνδιαφέρεται ἀσυγκρίτως περισσύτερον διὰ τὴν ἐμφάνισιν τῶν καλῶν» παρὰ διὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ συμμαχικοῦ στόλου ἐν τῷ λιμένι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, μὲ ἡρώτα μετ' ἀνυπομονήσεως τί νέα γνωρίζω σχετικῶς μὲ τοὺς μέλλοντας ὑποψηφίους τοῦ Νομοῦ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος, τοῦ εἶπα, ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Μπασοῦ, ἡ ὁποία ἴσως καὶ σὲ ἐνδιαφέρει περισσύτερον, εἶναι βεβαία.

— Ἀ! φίλε μου! Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κωρίου Θάνου εἶναι ἀπαραίτητος.

Ἐσπευσα νὰ τοῦ τὸ γράρω ἀμέσως καὶ νὰ τοῦ συστήσω μάλιστα διὰ εἶναι καιρὸς νὰ ἐξεῖδῃ τῆς οἰκονομικῆς οὐδετερότητος καὶ νὰ δρᾷ εἰς τὴν παραβίασιν τῶν σ τ ε ν ὠ ν περιστάσεων.

— Ἐπίσης δύναται νὰ θεωρηθῇ βεβαία καὶ ἡ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Κοσμετάτου.

Καὶ ναι μὲν ὁ ἄνθρωπος μετριοφρονῶν παραδέχεται νὰ δηρητέσῃ τὸν κ. Βενιζέλον ὡς ἀπλοῦς σιγαυότης, εὐκόλον ὁμως προδόντος τοῦ καιροῦ νὰ ἦναι τοιαῦτα τὰ πράγματα ὅσα τε νὰ προβιβασθῇ ἀπὸ ἀ π λ ο ῦ ς σ τ ρ α τ ι ὠ τ η ς εἰς ἐνοματάρχην τῆς καταδιώξεως.

Τρίτη ὀριστικὴ ὑποψηφιότης εἶναι ἡ τοῦ κ. Τετνέ. Σὲ ἐνδιαφέρει αὕτη; — Καὶ πελὺ μάλιστα. Ὁ κ. Τετνέ μᾶς χρειάζεται διὰ τὰ γεωργικὰ ζητήματα. Εἶναι ἐδικαίωτος διὰ τὴν σ π ο ρ ἄ ν τοῦ βάμβακος.

Κυκλοφορεῖ ὁμως εὐρύτατα ἡ διάδοσις ὅτι ἐκτίθεται καὶ ὁ κ. Ἀλέξανδρος Γιαννουλάτος.

— Ἀν εἶμαι εἰς θέσιν, φίλε μου, νὰ σὲ βεβαιώσω περὶ τῆς πολιτικῆς αὐτοῦ ἀρετῆς. Οὐδ' ἦτιον ὁμως γνωρίζω ἀσφαλῶς, ὅτι διετάχθη ἐν τῶν ἀντιπολιτῶν του νὰ μεταφέρῃ ταχέως ἐν ταῦτα τὸ αὐτοκίνητόν του.

Ἀλλὰ ποῦς ἀποστάσεις ἔρχεται νὰ ἀντιμετώπισῃ αὐτὸ τὸ αὐτοκίνητον δὲν γνωρίζω διότι καὶ ἀκόμη. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ὁ Βαλσακοκράτης συμπολίτης μᾶς Ἀλέξανδρος, σκέπτεται νὰ ἀναμειχθῇ εἰς τὸν ἀγῶνα, εἴτε δι' ἴδιον λογαριασμόν εἴτε δι' ἄλλους, καὶ νὰ δρᾷ ἀνταποκρίτως ἀπὸ ξηρᾶς καὶ θαλάσσης.

Ὁ δὲ ἐκτεθῇ ὡρισμένως καὶ ὁ πρῶ-

τὸν ἀρειοπαγίτης κ. Πεταλᾶς. Εἶναι ἐδυνάστευτος ὁ σεβαστὸς γέρον καὶ θὰ ἔλθῃ νὰ ἐκμεταλλεῖται τὴν ἀντιβενιζελὴν περιστάσιν.

— Ἀπαῖσαι πολλὴ! Ὁ κ. Πεταλᾶς εἶναι φίλος μου καὶ γνωρίζω πολλὰ καλὰ ὅτι δὲν ἔρχεται καθόλου νὰ ἐκμεταλλεῖται ἀλλὰ νὰ ἐκ Π ε τ α λ ῆ ν θ ἢ τὴν περιστάσιν.

Ο ΜΥΣΤΙΚΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Βαθεῖαν ἐκφράζομεν τὴν εὐγνωμοσύνην μας πρὸς ἄπαντας τοὺς εὐγενῶς συμμερισθέντας τὸ πένθος μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ προσφιλοῦς μας ἀδελφοῦ καὶ θεοῦ Ἰωάννου Δ. Χοῖδα.

Οἰκονόγεια Ε. Σάνδρες
Ἀδελφοὶ Δ. Χοῖδα.

Ἡ Οἰκονόγεια Ε. Σάνδρες θεωρεῖ ἐπιβεβλημένον καθήκον της νὰ ἐκφράσῃ δημοσίως εὐκρινεῖς εὐχαριστίας πρὸς ἄπαν τὸ προσωπικὸν τοῦ Νοσοκομείου καὶ ἰδίᾳ εἰς τοὺς κ. κ. ἰατροὺς καὶ τὸν χειρουργὸν κ. Φραγκόπουλον, οἵτινες μέγα ἐπεδειξάντο ἐνδιαφέρον καὶ πᾶσαν κατέβαλον προσπάθειαν ὅπως διασώσωσιν εἰς τὴν ζωὴν τὸν μοιραῶς ἀποβιώσαντα προσφιλεῖ ἡμῶν ἀδελφὸν καὶ θεῖον Ἰωάννην Χοῖδαν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ

— Μετ' εὐχριστήσεως βλέπομεν ὅτι ὁ νέος Νομάρχης κ. Πολυχρονιάδης ἐζητήσεν ἀρμοδίως ἵνα λάβῃ γνῶσιν τῆς κινήσεως καὶ τῆς λειτουργίας πάντων τῶν ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων Κεφαλληνίας, ὑποσχεθεὶς συγχρόνως ἀμερίστον τὴν συνδρομὴν του ὑπὲρ παντὸς ζητήματος σχετιζομένου πρὸς ταῦτα.

— Εἶναι λίαν σκόπιμος ἡ διὰ τῶν τοπικῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἀνάμειξης τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν λειτουργίαν τῶν κοινωφελῶν ἰδρυμάτων, διότι οὐ μόνον ὠφέλεια ἐκ ταύτης προκύπτει ἀναμφισβήτητος, ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωνία αἰσθάνεται ἱκανοποιησιν.

— Πολλὴ δὲ μάλλον καὶ ὁ ζήλος τῶν δυναμένων νὰ διαθέσωσι τὴν περιουσίαν των ὑπὲρ ἀγαθοεργῶν σκοπῶν ἐνδυναμοῦται, ὅταν βλέπωσιν οὗτοι ὅτι ἡ Πολιτεία παρακολουθεῖ καὶ ἐποπτεύει τὴν διαχείρισιν τῶν πλερῶν τῆς εὐποιείας καταλειπομένων περιουσιῶν καὶ τὴν ἐκ πληρῶσιν τοῦ σκοποῦ ὃν αὐταὶ ἐπιδιώκουσι.

— Ἰδίᾳ διὰ τὴν Κεφαλληνίαν εἶναι ἀπαραίτητος ἡ συνδρομὴ τῆς Πολιτείας εἰς τοῦτο, διότι ἠτύχησεν αὕτη νὰ ἀναδείξῃ τέκνα ὅτινα ἀφειδῶς ἐκληροδότησαν ὑπὲρ αὐτῆς τὸ ἔρδον αὐτῶν χρημάτων.

— Ὁ κ. Πολυχρονιάδης βαθὺς γνώστης τῆς ἐπιστήμης τοῦ Διοικητικοῦ δικαίου, εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ θελήσῃ νὰ δώσῃ εἰς τὰ πολλὰ τῆς Νήσου ἀγαθοεργὰ ἰδρύματα τὴν δέουσαν κατεύθυνσιν ἀπὸ ἐπιστημονικῆς καὶ πρακτικῆς ἄμα ἀπόψεως.

— Συνδιελέχθη ἥδη μετὰ τῶν πλείστων ἐκ τῶν διοικούντων ταῦτα προσώπων, ἵνα λάβῃ γνῶσιν τῶν διαφορῶν λεπτομερειῶν καὶ ἀρξῇται τοῦ ἔργου του.

— Ὑπὸ τῆς ἐντολῆς ἐπιτροπῆς τοῦ Βαυλιανείου κληροδοτήματος ἐδόθησαν εἰς τὰς δύο εἰδικὰς ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὰς Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου, πεντακόσιαι λίραι πρὸς διανομὴν εἰς ἀπόρους οἰκονομίας.

— Καὶ ἡ μὲν ἐπιτροπὴ Ἀργοστολίου παρέλαβε τριακοσίας λίρας ἡ δὲ τοῦ Ληξουρίου διακοσίας.

— Σημειωτέον ὅτι τὸ χορήγημα δὲν δίδεται μόνον διὰ τοὺς ἀπόρους Ἀργοστολίου καὶ Ληξουρίου ἀλλὰ διὰ τοὺς ἐν ὅλῳ τῷ Νομῷ Κεφαλληνίας τοιοῦτους, ἐκτὸς τῆς Ἰθάκης.

— Ἡ ἐπιτροπὴ Ἀργοστολίου ἐνήργησεν τὴν διανομὴν εἰς τὰς ἐπαρχίας Κρανταίας καὶ Σάμης ἡ δὲ τοῦ Ληξουρίου εἰς ὅλην τὴν ἐπαρχίαν Πάλης.

— Νομίζομεν ὁμως, ὅτι ἡμποροῦσε

νὰ εὐρεθῇ εἰς ἀποδοθήποτε εὐσηχημότερος τρόπος διὰ νὰ γίνεταί ἡ διανομὴ τῶν ὀλίγων αὐτῶν χρημάτων.

— Διότι τὴν ἡμέραν τῆς διανομῆς, ἔβλεπε κανεὶς ὅλο σχεδὸν τὸ Ἀργοστόλι συνωστίζομενον πρὸ τοῦ οἰκίματος ἐν τῷ ὁποίῳ ὁ κ. Μπέσας τὴν ἐνήργει.

— Καὶ ἡ σκηνὴ αὕτη δὲν εἶναι εὐχάριστος οὔτε εἰς τὴν ὄρασιν οὔτε εἰς τὴν φιλανθρωπίαν.

— Ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς διανομῆς. Ἐνοχλητικώτατος καὶ βαρυσταγὸς διὰ τοὺς ἀναλαμβάνοντας νὰ τὴν ἐκτελέσωσιν.

— Ὁ κ. Μπέσας ἠναγκάσθη νὰ δώσῃ πολλὰ χρηματα ἐξ ἰδίων του διὰ νὰ γλυτώσῃ τὴς φωνὰς καὶ τὰ παράπονα.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον ἐγένοντο εἰς τὰ ἰδιωτικά Παρθεναγωγεῖα τῆς πόλεως αἱ ἐξετάσεις τῆς γυμναστικῆς.

— Αἱ μαθήτριάς ἐξετέλεσαν τὰς ἀσκήσεις των μὲ τὴν εὐρυθμίαν καὶ χάριν, ὥστε οἱ θεαταὶ ἔμειναν κατενθουσιασμένοι.

— Αἰτία δὲ νὰ παρουσιασθῇ τὸ ὄραϊον αὐτὸ θέαμα τῆς γραφικότητος τῶν κινήσεων, εἶναι ἡ προσπάθεια τῶν Διευθυντῶν αἱ ὁποῖαι φροντίζουν ὅπως τὸ σχολεῖον των φανῇ καλλίτερον τοῦ ἄλλου.

— Καὶ τὰ εὐχάριστα ἀποτελέσματα τῶν ἐξετάσεων ἔδειξαν τοὺς καρπούς τῆς τοιαύτης εὐγενούς ἀμύλλης των.

— Αἱ προτάσεις τῶν ὁποίων ἔχει κάμει πρὸ πολλοῦ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Ἀδελφάτου μία Αὐστριακὴ ἐταιρία διὰ τὴν ἐκμεταλλεῖσιν τοῦ δάσους, γνωστῆς αἰ περιληπτικῶς, κρίνονται ἀπὸ τοὺς πλείστους ὡς λίαν ἐπωφελεῖς καὶ διὰ τὰ Καταστήματα καὶ διὰ τὸν τόπον.

— Καὶ ἐρωτῶμεν: ἀφοῦ οἱ ὄροι ὑπὸ τοὺς ὁποίους προτείνεται νὰ δοθῇ ἡ ἐκμεταλλεῖσις εἶναι συμφέροντες, διατί δὲν συναινέι τὸ Ἀδελφάτον εἰς τὴν παραχώρησιν;

— Ἐὰν πάλιν τοὺς εὐρίσκει καταστρεπτικούς διὰ τὸ δάσος τοὺς ὄρους τῆς ἐταιρίας, διατί δὲν δίδει μίαν ἀπάντησιν πρὸς αὐτὴν ἔστω καὶ ἀποφατικῇ;

— Ἡ ὑπόθεσις χρονολογεῖται σχεδὸν ἀπὸ πέρυσι. Διατί αὕτη ἡ βραδυμία;

— Εἰς τὸ ἐποπτικὸν συμβούλιον τῆς Ἀγοροφυλακῆς, ἐπεδόθη τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἀναφορὰ ὑπογεγραμμένη ὑπὸ ἐξήκοντα καὶ πλέον κημετιῶν τῆς Θηναίας, παραπονουμένων διὰ τὴν ἀδράνειαν τοῦ ἀρχιαγοφύλακος Ἀγγέλου Μαρκαντωνάτου.

— Συγχάρομεν τὸν ἀγαπητὸν νέον κ. Φίλιππον Δεστούνην λαβόντα μὲ τὸν βαθμὸν ἀρίστα τὸ δίπλωμα τοῦ φαρμακοποιοῦ.

— Παραεκήθημεν νὰ δημοσιευθῇ, ὅτι ἡ λειτανία ἡ γενομένη ἀνέκαθεν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα εἰς τὸ χωρίον Πεσσάδος, θὰ γίνεταί ἀπὸ ἐφέτος τὸ ἀπόγευμα τῆς Νέας Δευτέρας.

— Εἰς τὸ χωρίον Νίφι Θηναίας ἀπεβίωσεν ὁ γδοηκοντούτης ὁ ἀγαθὸς γέρον Ἀντώνιος Μπενετᾶτος, φιλόστοργος πατὴρ τοῦ ἐν Κιέβῳ τῆς Ρωσσίας ἐγκατεστημένου φίλου κ. Σπ. Μπενετᾶτον ὃν ἀπὸ καρδίας συλλυποῦμεθα.

— Ἀπεβίωσεν ἡ ἀγαθὴ καὶ φιλόστοργος Αἰκατερίνη σύζυγος Γερσσίμου Ἀντωνάτου ὃν καὶ συλλυποῦμεθα.

— Γνωστοποιεῖται ὅτι ἐν τῇ Μονῇ τῶν Κυπουαίων δὲν θὰ γίνη ἡ συνήθης πανήγυρις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ἐνεκεν ἀσθενείας τῶν μοναχῶν.

— Χάριν τῶν ἐσθῶν τοῦ Πάσχα ἀφίχθησαν τὴν Πέμπτην οἱ συμπολίται κ. κ. Στέφανος Φραγκόπουλος μετὰ τῆς κυρίας του, ἔξ Ἀθηνῶν. Ὁ κ. Ἰωάννης Φωκᾶς πρωτοδίκης ἐκ Πατρῶν καὶ ὁ κ. Α. Βουῆς ὑπολοχαγὸς ἐκ Θεσσαλονίκης.

— Αὐριον Κυριακὴν τοῦ Πάσχα, ἀπὸ τὰς 5 1)2 μ. μ. θὰ παῖξῃ εἰς τὸ Δημ. Καφενεῖον ἡ ὀρχήστρα τῆς Φιλαρμονικῆς μὲ εἴσοδον 50 λεπτῶν.

— Ἐορτάζει τοῦ Εὐαγγελισμοῦ ὁ ἀνθυπομνηστὴρ κ. Ε. Καπάνταρος.

— Τὸ ἐσπέρας θὰ γίνῃ παράστασις μετὰ τοὺς Ἰταλοὺς ἡδύποτους, τῇ νυμπρᾶξί καὶ τῆς Φιλαρμονικῆς.

— Ὁ κ. Παναγιῆς Παναγιώτης ἐπαγγελματῶν ἔξ Ἀθηνῶν ἐπὶ τῇ ἐκτακτικῇ συνεσέλευσιν τοῦ μετὰ συλλογὴν διαφόρων ἀφωγμάτων. Πωλεῖ τὰ ὁλοκλήρη τῆς τάξεως ἀπὸ 2,40 καὶ ἀνω.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΔΙΑΒΑΤΟΥ

Τὸ παρελθὸν Σάββατον μὴ γνωρίζων πῶς νὰ περάσω τὴν ὥραν μου δὲν ἔκρινα ἄσχετον νὰ μεταβῶ εἰς τὸ Παρθεναγωγεῖον τῆς κ. Ἑλένης Μαζαράκη νὰ παρακολουθῶ τὰς ἐξετάσεις ἐν τῇ γυμναστικῇ, ἀντιληφθῶ δὲ κατὰ πόσον εἶναι ἀληθὴς, ὅσα ἐκάστοτε ἐν τῇ ξένῃ ἀνεγίνωσκον περὶ τῆς ἐπιδόσεως τῆς νέας γενεᾶς εἰς τὸ μάθημα τοῦτο.

Ὁμολογῶ λοιπὸν, ὅτι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον εἶδον ὑπερέβη τὰς προσδοκίας μου, ὅμως δὲ μαθητῶν τοιαύτη, ὁποῖα ἡ τοῦ εἰρημένου Παρθεναγωγείου, ἤθελεν ἀριστεύσει καὶ διακριθῇ καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Πανελληνίῳ Ἀθηνῶν σταδίῳ.

Τέλος ὡς κατακλείς τῶν ἀσκήσεων ἐπηκολούθησαν διάφοροι γραφκοὶ Ἑλληνικοὶ χοροὶ, μετὰ τῶν ὁποίων ὁ ἔξοχος μ π ἄ λ λ ο ς, τοὺς ὁποίους σεμνὰ κοριτσάκια καὶ ἀγοράκια ἐχόρευσαν μετὰ τῆς χάριτος καὶ εὐρυθμίας, ὥστε νὰ ἐνθουσιασθῇ ἡ πολυπληθὴς ὁμήγυρις.

Διὰ τοῦτο ἀπὸ καρδίας συγχάρομαι καὶ ἐγὼ οὐχὶ μόνον τὴν διευθύντριαν τοῦ Παρθεναγωγείου κ. Μαζαράκη μετὰ τοῦ διδάσκοντος προσωπικοῦ διὰ τὴν παρατηρηθεῖσαν πρόοδον, ἀλλὰ καὶ τὴν μικρὰν μας πόλιν, διότι τοιοῦτον ἀριστον Παρθεναγωγεῖον ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ.

Διαβάτης.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἀποφασισθείσης ὀριστικῶς τῆς διλύσεως τοῦ ἐμπορικοῦ καταστήματος φιλικῶν Ἀνδρέου Λυκούδη, γίνεται γνωστὸν ὅτι πωλοῦνται ἅπαντα τὰ ἐν αὐτῷ εὐρισκόμενα φιλικὰ εἶδη εἰς τιμὰς πολὺ ἡλαττωμένας.

— Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἀγορᾶς ἢ πωλῆσεως ζώων, ἵππων, ὄνων κτλ. ὅς ἀποτεῖνται ἐκάστην Κυριακὴν εἰς τὸν ἐν Μεταξάτοις διαμένοντα μεσίτην Σπυρ. Φερεντίνον, ἀναλαμβάνοντα μετὰ προθυμίας καὶ δραστηριότητος νὰ ἐκτελῇ οἰανδήποτε τοιαύτην μεσιτείαν καὶ σχετικὴν παραγγελίαν.

ΤΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ— Χθὲς ἐδημοσιεύθη τὸ διάταγμα τῆς καταργήσεως τῶν Γενικῶν Διοικήσεων παρὰ τὰς διαμαρτυρίας τῶν Κρητῶν.

Ὁ Βενιζέλος προέβη εἰς ἀνακοινώσεις ἅπαντων εἰς τὸ ἀνακοινωθὲν τῆς Κυβερνήσεως καὶ παραθέτει ἐπιστολὰς, ἰδικὴν του, Ζωγράφου καὶ Γούναρη. Ὁ Βενιζέλος ὁμολογεῖ ὅτι ὑπέβαλε γνώμην εἰς τὸν Βασιλέα παραχωρήσεων εἰς τὴν Βουλγαρίαν, ἀλλὰ τονίζει ὅτι οὐδεμία συνεννόησις ἐγένετο σχετικῶς μετὰ τῆς Βουλγαρίας. Ἀπλῶς ἐξέφερε γνώμην τὴν ὁποίαν δὲν ἐπραγματοποίησε δεδομένου, ἄλλως, ὅτι μετὰ τὴν διατύπωσιν τῆς γνώμης του ἡ Βουλγαρία συνήψε δάνειον εἰς Αὐстроγερμανίαν καὶ ἐπομένως ἀδύνατος ἦ μετ' αὐτῆς συνεννόησις.

Ὁ Γούναρης ἐν τῇ ἐπιστολῇ του ἀναφέρει ὅτι ὁ Βενιζέλος εἰς τὸ πρὸς τὸν Βασιλέα ὑπόμνημα διατύπωσε τὴν γνώμην ὅπως πρὸς ἀποτροπὴν Βουλγαρικοῦ κινδύνου, ἐξερχομένης τῆς Ἑλλάδος ἐκ τῆς οὐδετερότητος, παραχωρήσῃ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἢ ἐν Βαλκάνιοις ἄλλα καὶ Σαρὰ Σαμπά. Ἀηλοὶ κατόπιν ὁ Βενιζέλος ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέσχετο τὴν ἐκτελεστικὴν ἐξουσίαν καὶ τῆς Κυβερνήσεως, ἀναγγέλλει τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἀνακοινώσας ὅπως διαφωτίσῃ τὴν δημοσίαν γνώμην.